

Sygn. akt II KZ 30/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **L. K.**,
skazanego z art. 178a § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 czerwca 2021 r.,
zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału
Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt VI WKK [...], o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. akt VI Ka [...], utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II K [...], na mocy którego L. K. został uznany za winnego popełnienia występku określonego w art. 178a § 1 k.k. i skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz na karę grzywny. Ponadto orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów samochodowych oraz świadczenie pieniężne.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2021 r. kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, podnosząc zarzuty rażącego naruszenia prawa, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia tj. art. 453 § 1 k.p.k. w zw. z

art. 389 § 1 k.p.k. i art. 391 § 2 k.p.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt VI WKK [...], Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. odmówił przyjęcia kasacji stwierdzając, że podniesione w niej zarzuty nie dotyczą okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., albowiem wobec skazania L. K. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, strona tylko w tym zakresie może podnosić zarzuty kasacyjne.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego, który powołał się na treść art. 523 § 1 k.p.k. i wskazał, że sformułowane przez niego w kasacji zarzuty dotyczyły obrazu prawa procesowego, której konsekwencją było orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary i środka karnego. Wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a wskazana w nim argumentacja jest ewidentnie wadliwa, w świetle niebudzącego wątpliwości brzmienia art. 523 k.p.k. Obrońca skazanego zdaje się bowiem nie dostrzegać (co jawi się jako rażące, biorąc pod uwagę jego status – pełnomocnika profesjonalnego strony), że treść normatywna przepisu art. 523 § 1 k.p.k., wskazującego na podstawy kasacji, jest uzupełniana przez art. 523 § 2 k.p.k., który jako zasadę ustanawia warunek, zgodnie z którym kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Odstępstwo od tej zasady dotyczy jedynie podmiotów szczególnych, wskazanych w art. 521 k.p.k. oraz sytuacji, w której podnosi się wystąpienie uchybień, wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 i 2 k.p.k.). Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W., nie stwierdzając podniesienia przez obrońcę skazanego jednej z okoliczności, która mogłaby stanowić tzw. bezwzględną podstawę odwoławczą, zasadnie więc odmówiła przyjęcia kasacji w tej sprawie, w której nie orzeczono wobec skazanego bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Z tych względów, nie stwierdzając okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.